

kroppen i öfrigt är svart eller svartblå med undantag af två orangegula fläckar å bröstets undersida och ett mönjerödt band på bakkroppen; hos hanen äro dessutom palpernas undersida och en fläck på bakkroppens undersida hvita. Kroppslängden är ungefär 12 mm., och afståndet mellan de utspända vingarnas spetsar 22—27 mm. — Larvtillståndet räcker 2 år.

Färlöf i februari 1897.

Josef Andersson.

MEDDELANDE
FRÅN STATENS ENTOMOLOGISKA ANSTALT.

Om en sådan institution som den ofvannämnda skall kunna motsvara de anspråk, som rimligtvis kunna ställas på densamma, är det alldeles nödvändigt, att den står i förbindelse med på skilda håll boende personer, som hysa intresse för dess verksamhet och ej sky mödan af att i någon mån bidraga till underlätandet af dess arbeten. Med anledning häraf vågar undertecknad härmed vända sig till alla dem, som skulle vilja på ett eller annat sätt lämna anstalten någon medvärkan, att fästa i minnet nedanstående uppgifter. Det vore särdeles önskligt, om personer inom våra skilda landskap ville blifva anstaltens korrespondenter, då härigenom ett intimare samband skulle uppstå mellan denna och landsorten, för hvars gagn den ju i första rummet är afsedd. Dess många och delvis svåra åligganden kunde i hög grad underlätas och förverkligas om man t. ex. bemödade sig om:

att inom den ort, där man vistas, insamla uppgifter om skadeinsekternas förekomst och uppträdande samt åstadkomma en uppskattning i pänningar af genom dem förorsakade förluster;

att göra de iakttagelser, hvartill omständigheterna kunna för-
anleda, rörande dessa insekters förvandlingar och lefnadssätt;

att af de skadeinsekter, som anträffas antingen såsom larver

eller i fullt utbildadt tillstånd, tillvarataga och sända anstalten exemplar, äfvensom af genom dem skadade växtdelar;

att skyndsamt meddela, om någon insektart inom orten visat sig så talrik, att härjning kan befaras;

att lämna underrättelse om sådana uppsatser i ortens tidningar, som innehålla meddelanden om insekter;

att välvilligt bemöda sig om att följa de anvisningar, som från stationen kunna komma att lämnas, samt

att om möjligt årligen före december månads utgång sända en kortfattad redogörelse för skadeinsekternas förekomst inom orten, den skada de förorsakat samt verkningarna af de utrotningsmedel, som till äfventyrs blifvit använda under det löpande året etc.

Insekter böra sändas om möjligt i flera exemplar af samma art samt vara sorgfälligt inlagda och emballerade, på det att de må framkomma till bestämmelseorten i möjligast bästa skick. Sådana, som äro af ringa storlek, kunna inläggas i afskurna och med propp försedda fjäderspolar, hvilka bekvämt och billigt sändas i bref. Större arter böra antingen som vanligt uppstickas på nålar, hvilka stadigt fästas i botten af lämpliga askar eller lådor, eller ock kunna de inläggas i dylika, mellan tunna lager af bomull. Dessa askar omlindas före afsändandet med papper och omviras med något mjukt ämne, såsom moss, fint hö, blånor eller bomull, på det stötar mot hårda föremål ej skola åstadkomma skada. Hälst böra insekter sändas lefvande och då förvaras i frisk (ej våt) moss, mellan torra löf, krusade pappersremсор o. d. Larver måste inläggas så, att de kunna hållas vid lif under transporten, och detta kan ske i frisk moss eller jord (ifall de i sådan anträffats), som införts uti en ask af trä eller järnbleck; dock måste man anbringa lufthål på denna, på det djuren ej skola dö genom kväfning under transporten, ifall denna kommer att upptaga ett par eller flera dagar, och bör man dessutom tillse, att asken är väl fylld, så att innehållet ej rubbas ur sitt läge genom skakning eller stötar. Äfven puppor och friska insektägg böra tillvaratagas och sändas så ofta sådana anträffas.

Dylika sändningar böra alltid åtföljas af skriftliga meddelanden rörande det föremål, hvarpå djuren eller äggen vistats eller

anträffats, tiden för insamlingen etc. samt andra förhållanden, som kunnat iakttagas och stå i något samband med djurens uppträdande, förvandlingar och lefnadssätt. Frakten erlägges af stationen.

Stockholm i april 1897.

Sven Lampa.

KRUSBÄRSSÅGSTEKELN (*Nematus Ribesii* Scop.)

Nematus Ventricosus (KLUG) HARTIG Fam. Blatt- und Holz-wesp. 1837, s. 196. — LAMPA Ent. Tidskr. 1891, s. 236; Upps. i prakt. ent. 1891, s. 65. — *Nem. Ribesii* HOLMGREN Trädg. skadeins. 1883, s. 50, fig. — ANDERSSON, C. G. Ent. Tidskr. 1884, s. 185. — SCHÖYEN Bærbuskenes Skadeinsekter i N. Havetidende fr. 1888; Beretning om Skadeins. og Plantesygdomme i 1895, s. 26; 1896, s. 46. — NERÉN Ent. Tidskr. 1892, s. 64; 1895, s. 93. — LAMPA l. c. 1894, s. 24; Upps. i prakt. ent. 1894, s. 24; l. c. 1895, s. 24; 1896, s. 6. — Norra och mellersta Europa, Amerika: Förenta Staterna och Canada.

Beskrifning. En utförlig beskrifning är visserligen intagen i Ent. Tidskr. och Uppsatser i prakt. entomologi för år 1894, men för fullständighetens skull torde en dylik böra inflyta äfven här.

Ägget. Jämförelsevis långt och smalt, trubbigt i ändarna, hvitaktigt och halfgenomskinligt, men antager såsom äldre en mer i gult stötande färg. Längd 1 mm.

Larven är försedd med 10 par fötter och till färgen blekt grågrön eller blåaktig, något ljusare på undersidan; hufvud, bröstfötter och en fläck ofvanpå sista kroppsringen glänsande svarta; af samma färg äro äfven de små, upphöjda och borstbärande punkterna på öfre delen af kroppen. Ofvanför hvar och en af bröstfötterna finnes en hårbärande svart fläck, och öfver bukfötterna vanligen tre, hvaraf de två öfver hvarandra befintliga äro störst;